

РЕШЕНИЕ

№ 6116

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2982** по описа за **2024** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от П. Л. В. от [населено място], чрез адв.С. П. срещу Решение № 4537 от 11.10.2023г. по нахд № 12675/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 116-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К № 7300974, издаден от СДВР.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като: е постановено при неизяснена фактическа обстановка около соченото нарушение; не е изискана справка за издадения фиш от СДВР, серия К, № 6553349 на К. П. В. и информация уведомен ли е подателят на декларацията за анулирането на този електронен фиш; не са изискани доказателства за датата на връчване на ЕФ и по тази причина мотивите на съда за спазване на сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН са без правно значение; съдът не се е произнесъл по направените с въззивната жалба доказателствени искания за това дали е от одобрен тип мобилна система ARH CAM S1 C № 11743f0 и дали е преминала метрологична проверка.

Изложени са и съображения за неправилност на оспореното решение, поради това, че е потвърден ЕФ, който е издаден след ЕФ, серия К, № 6553349 на К. П. В. /потвърден

със съдебно решение по нахд № 3798/2023г. по описа на СРС/ за същото нарушение.Посочено е също, че АТСС ARH CAM S1 не покрива изискванията на чл.6, ал.1 от Наредба № 8121з-5352/12.05.2015г., тъй като е представено Удостоверение за одобрен тип средство за измерване с № 10.02.4835 със срок на годност до 24.02.2020г. и използването му след тази дата не би могло да се счита за такова от одобрен тип.Развити са и аргументи за нарушение на правилото на чл.39, ал.4 от ЗАНН. Иска се да бъде отменено изцяло обжалваното решение и вместо него съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания ЕФ или алтернативно след отмяна на оспореното решение делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител.Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по касация – СДВР, с молба от 24.04.2024г. чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Моли да бъде потвърдено първоинстанционното решение. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и оспорва размера на евентуално претендирано адвокатско възнаграждение от касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно и че не са налице касационни основания за отмяната му.

Предмет на касационно оспорване е решение № 4537 от 11.10.2023г., постановено по нахд № 12675/2023г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства от първоинстанционния съд в обжалваното решение /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК/.

Районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 11.11.2022г. в 10,05ч. П. Л. В. управлявал лек автомобил РЕНО Е., с регистрационен номер СВ 7353 СК, собственост на К. П. В. в [населено място] по [улица] с посока от бул. Арсеналски към бул. Д. Б. при въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. На [улица], с мобилно автотехническо средство АТСС ARH CAM S1 с № 11743f0, изпитано с протокол за проверка от БИМ от 29.03.2022г. и със снимков материал към създадения клип, е установено, че лекият автомобил, се е движел със скорост от 65 км/ч, след приспадане от 3 км/ч толеранс от 68 км/ч или с превишена скорост над разрешената от 15 км/ч.

Първоначално след заснемане на нарушението, на К. П. В. бил издаден и връчен ЕФ Серия К, № 6553349 на СДВР с дата на нарушението от 11.11.2022г. В предвидения в чл.189, ал.5 от ЗДвП срок – на 20.02.2023г. К. В. подал декларация, в която посочил, че към датата и часа на нарушението автомобилът е бил управляван от П. Л. В.. На основание чл.189, ал.5 от ЗДвП първоначално издаденият електронен фиш срещу К. В. бил анулиран, а на П. В. бил издаден обжалваният ЕФ Серия К, № 7300974 на СДВР с дата на нарушението от 11.11.2022г.

Въпреки това К. В. подал жалба срещу вече анулирания електронен фиш и било

образувано нахд № 3798 по описа за 2023 на СРС, НО, 110-ти състав, по което било постановено Решение №3406 от 17.07.2023г., с което първоначално издаденият, но анулиран електронен фиш бил потвърден. Делото било изпратено за произнасяне по касационна жалба на АССГ.

Собствеността на автомобила е установена по справка от ОПШ СДВР към преписката, а анулирането на предходно издадения ЕФ на собственика на МПС е установено от изисканата от СРС справка.

При така установената фактическа обстановка правилно СРС е приел, че описаното в ЕФ нарушение е извършено от касатора, за което е санкциониран с предвиденото в закона наказание.

Решението е правилно.

Въззивният съд е събрал всички необходими доказателства и ги е обсъдил по отделно и в съвкупност. Неоснователни са възраженията, че СРС не се е произнесъл по направените доказателствени искания за това дали е от одобрен тип мобилна система ARH CAM S1 с № 11743f0 и дали е преминала метрологична проверка. Видно от мотивите на оспореното решение съдът се е позовал на удостоверение за одобрен тип средство за измерване, издадено на 07.09.2017г., от което е видно, че срокът на валидност е до 07.09.2027г., както и на протокол за проверка от 29.03.2022г. на Български институт по метрология, от който е видно, че за преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1 с № 11743f0 е установено съответствие с одобрения тип на същата дата. Последващата проверка не е извършена след датата на изтичане на срока на валидност на удостоверението както се твърди в касационната жалба.

Действително липсва разписка за връчване, от която да се установи датата на връчване на процесния ЕФ, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като връчването на електронния фиш не е част от производството по издаването му, а и касаторът е упражнил правото си на оспорване. Датата на връчване на ЕФ е без значение за сроковете по чл.34 от ЗАНН. Нормата на чл.34 от ЗАНН е свързана само и единствено с производството по издаване на НП, започващо със съставянето на АУАН. Съгласно приетото в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г. на ВАС по т. д. № 1/2013г. относно правното действие на ЕФ и приравняването му едновременно на АУАН и НП, то следва, че ЕФ следва да бъде издаден до една година от извършване на нарушението. Обратното тълкуване би довело до различно третиране на нарушителите на ЗДвП, като тези, спрямо които административно-наказателното производство започва с АУАН и издаване на НП могат да се позоват на чл.34 от ЗАНН, а тези, срещу които се издава ЕФ - не. В случая нарушението е извършено на 11.11.2022г., а нарушителят е открит на 20.02.2023г. /датата на подаване на декларацията от К. В./ Обжалваният ЕФ Серия К, № 7300974 на СДВР е съставен на 09.04.2023г. /справка „Списък с намерени фишове“/, тоест преди изтичане на едногодишния срок от извършване на нарушението /арг. чл.34, ал.1 от ЗАНН/.

Неоснователни са и възраженията, че СРС не е изискал справка за издадения фиш от СДВР, серия К, № 6553349 на К. П. В. и информация уведомен ли е подателят на декларацията за анулирането на този електронен фиш. Въз основа на изискана от СРС справка е получена информация от СДВР, отдел „Пътна полиция“ /л.30, д. № 12675/2023г. на СРС/, че ЕФ серия К, № 6553349 издаден на К. П. В. е анулиран на основания подадена декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП и е преиздаден нов фиш серия

К, № 7300974/2022г. на лицето П. В.. Информация дали подателят на декларацията е уведомен за анулирането на електронния фиш не е необходима за процесния казус, тъй като касае лице, което не участва по делото. Освен това правата на К. В. не са предмет на настоящото производство.

Не може да се приеме, че оспореното решение е неправилно след като е потвърден ЕФ, който е издаден след ЕФ, серия К, № 6553349 на К. П. В. /потвърден със съдебно решение по нахд № 3798/2023г. по описа на СРС/ за същото нарушение. В случая от значение е че процесният ЕФ е издаден след подадена декларация от собственика на автомобила по чл.189, ал.5 от ЗДвП. В този случай за касатора е възникнало правото по чл.189, ал.6 от ЗДвП - в 7-дневен срок от получаването на електронния фиш да направи писмено възражение пред директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, който разглежда възражението и преценява доказателствата в 7-дневен срок от постъпването му. П. В. не се е възползвал от това право, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност чрез съставянето на процесния ЕФ.

Разпоредбата на чл.1 от ЗАНН сочи, че този закон определя общите правила за административните нарушения и наказания. ЗДвП е специален закон и разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП дерогира приложението на ЗАНН, вкл. на разпоредбата на чл.39, ал.4. Освен това с чл.189, ал.4 от ЗДвП е предвиден различен/специален ред за реализиране на отговорност за нарушение на ЗДвП чрез издаване на електронен фиш, при изрично посочени условия, които следва да са налице, а именно: нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство. С посочената разпоредба е въведено императивното правило, че "при нарушение, установено и заснето с техническо средство в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш" без значение какъв е размерът на глобата. В случая нарушението е установено и заснето с техническо средство и правилно е издаден електронен фиш. За нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП – превишаване на скоростта на движение с 15 км/ч. по чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП е предвидена глоба в размер на 50 лв. Санкцията и размерът ѝ са определени в специален закон и не касаят маловажни случаи на административни нарушения.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатира съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна. С оглед надлежно заявеното /преди приключване на съдебното следствие/ в писменото становище искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по касация, касаторът следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в, от ЗАНН ,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4537/11.10.2023г., постановено по нахд № 12675/2023г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА П. Л. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.7, ап.68, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80,00 лв., разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: